

praktisk Maade, som det er gjort af den ærede Rigsdagsmand.

Gomard: Det er ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Bytningen, at jeg skal tillade mig et Par Ord. Naar den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3 Valgkreds (Fallefen) paa Befolkningens Vegne udtalte sig mod det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), saa troer jeg ikke, at han deri har havt Ret. Ganske vist seer det ud, som om det har en ikke ganske ringe Betydning, og som om der paa denne Maade kunde komme endeel daarlige Subjecter ind i Armeen, der ved deres slette Exempel kunde forlede andre stikkelige Mennesker til at blive ligesaa slette, som de selv ere — dette vil jo omtrent være Tanken — hvilket man vil søge forebygget ved, at der beholdes i Paragraphen en Bestemmelse om, at Vedkommende, som i dette Tilfælde vil være Stillingsmand, skal have Attest om godt Forhold. Men deri ligger netop efter min Mening Feilen, thi hvem skal give disse Attester? Og, selv naar de ere tilstede, vil jo dog Bedømmelsen af, om de kunne ansees for gyldige eller ikke, alene kunne afgjøres efter et Skjøn, hvilket altsaa til en vis Grad maa blive vilkaarligt, og paa denne Maade vanskeliggjør man altsaa det, som man efter hele Forslagets Mening agter at gjøre let. Det vil være vanskeligt ved selve Sessionen at faae hele denne Sag afgjort, og der maa altsaa finde en Undersøgelse Sted af, om disse Stillingsmænd ere saa moralske Personer, at de kunne indtræde i Hæren. Paa den anden Side er det jo heller ikke afgjort, at den Mand, der ønsker at stille for sig, er en af de ønskeligste Personer for Hæren, det kan jo være, at hans moralske Charakter ikke hører til de allerbedste, og at netop den, han stiller, er en god og fortræffelig Mand, og paa denne Maade forbyder man jo da Armeen at faae en god moralsk Person istedetfor maastee et meget slet Subject. Jeg kan derfor ikke indsee rettere, end at man bør lade en saadan Bestemmelse, som man dog i Almindelighed ikke kan overholde, være udelukket af Loven, saameget mere som der dog ikke derved opnaaes nogen Garanti i den om-

handlede Henseende. Naar nemlig Stillingsmanden møder med sin Skudsmaalsbog, antager jeg, at den maa være Bevis, nok for ham, og naar der i den staaer, at han har tjent saa og saa længe hos den eller den Husbond og at han ikke har Noget paa ham at klage, at der altsaa ikke i og for sig er noget Ufordeelagtig bekjendt om ham — maa man tage ham, hvis man ikke vil gaae til en videregaaende Undersøgelse, skrive Vedkommende til og indhente Attest, altsaa vidtløftiggjøre det, som man vil søge at lette. Den ærede Rigsdagsmand har erklæret — det er et Punkt, jeg naturligviis mindre skal gaae ind paa, men jeg tager hans Erklæring til Indtægt — at fra Armeens Standpunkt som Armee betragtet kan der ikke være Noget til Hinder derfor, naar den faaer en ligesaa brugbar og ligesaa god Mand, og det maa han jo være, siden han engang er udtaget, og kun Tilfældet — idet nemlig Loddet ikke er faldet paa ham — har gjort, at han ikke skal tjene i Dieblirket, han er altsaa anerkjendt som ligesaa god og dygtig som den Anden, og saa mener ogsaa jeg, at Armeen maa kunne tage denne Mand, og de moralske Hensyn, som her ere stillede og som virkelig tiltale mig, ere jo ogsaa opfyldte. Der ligger virkelig noget Smukt i at værne om, at vore Sønner, som indtræde i Armeen, ikke skulle komme sammen med saadanne Subjecter, som han stillede op, men jeg forudsætter, at det ikke ligefrem som Regel, men kun som Undertagelse vil være saadanne uheldige Subjecter, der tilbyde denne Bytning; jeg troer meget mere med den ærede Taler, der sidst havde Ordet, at den mindre Formuende, navnlig af Landbostanden, som ikke seer nogen anden Maade at komme i Bei paa, med Glæde tager nogle Hundrede Rd., hvorfor han engang kan fæste eller paa anden Maade skaffe sig en Livsstilling, efterat hans Tjenestetid i Linien er udløben. Jeg kan altsaa endnu ikke skønne rettere, end at jeg maa stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger.

Fallefen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) giver jeg fuldkommen Ret i, at der er mange af disse Bytningsmænd, der ere stikkelige og slinke Folk,